Self-Raising Flower (II)

On Aprilie 23, 2021

Asumă-ți realitatea pe care o creezi, fără să te detașezi de propriu tău Eu.

Un om scrie și altul se simte trântit pe caldarâm când citește. Dar în toate lucrurile este o legătură și nu toți oamenii văd la fel privind același cuvânt. Așa că mă gândesc în sinea mea: bine să ne limităm doar la cuvinte. Deseori trecem sub tăcere faptul că ne acceptăm greu unii pe alții, eventual abia ne transmitem un salut, crezând că totul ține de spațiul din afara comunicării ca să fim împăcați cu noi înșine.

Cuvintele sunt cercul de foc al încrederii în sine, miracolul unei tămăduiri care îți ia orice durere. Doar natura îmi este cel mai bun prieten, cu precădere în cazul când scriu cu aceeași mână cu care însăși natura m-a înzestrat, nădăjduind că astfel îmi voi afla rostul într-un spațiu al meditației, al reculegerii și al descoperirii de sine. Devine cu atât mai necesară această apropiere de mine însumi cu cât scrisul capătă proporțiile obiective ale evoluției naturii, uneori răsfirându-se în prefigurări inedite de varii orizonturi, determinate de motivația subiectivă a susținerii diferitelor idei.

Nici nu-i de mirare. Am înțeles că viața se scurge ca bătaia din aripile delicate ale fluturelui, iar cuvintele mele nu pot opri cursul firesc al naturii. Ele își pot lua zborul precum albinele spre o floare a libertății, ori spre o floare a purității încărcată cu polenul staminelor care, în timp, vor ajunge la maturitate. Dar nu toți oamenii au ajuns la maturitate.

Leadership: Ești în stare să înfrânezi conflictele tale lăuntrice prin dăruire și ordine, datorită unei capacități de interconexiune cu natura ce îți poate individualiza Creația?

Nu-i o legendă că florile ce trăiesc din rodul-pământului sunt flori fierbinți care, asemenea cuvintelor cresc numai din dragoste, din adevărata apreciere a sinelui. Sunt cazuri când fluturele trebuie să se lase condus de destin și ajunge să se odihnească abia atunci când ajunge la capătul drumului, alteori el trebuie să aștepte până când aripile se uscă pentru a zbura.

Dar oamenii care scriu, la fel ca oamenii care citesc, nu toți cercetează cuvintele care sunt eligibile pentru asigurarea polenizării încrucișate a florilor frumoase menite să atragă și, mai ales, să rețină micile viețuitoare. Faptul că izbutesc să evit orice conflict lăuntric, să duc bătălia din spațiul realității, chiar să produc o hiperbolizare a unei identități corespunzătoare cu cea din spațiul realității fizice, dar pe plan spiritual, este o capacitate a artistului de a imita natura și de a crea o iluzie puternică.

Fiecare cuvânt poate avea un miros aparte, diafan, sublim, poate avea un gust dulce și aromat, numai dacă știi să-l asociezi florilor din care se produce mierea, nu doar cele din care se împletesc cununi în care micile viețuitoare se strecoară fără să fie băgate în seamă. Temeiul creației mele este ideea că orice realitate terestră poartă în sine în chipul unei forțe a naturii redate cu ajutorul cuvintelor. Simplu de realizat la prima vedere, cu toate acestea eu încă îmi caut cuvintele...

Leadership: Îți orientezi demersurile livrești spre autenticitatea unei lumi edificată pe distincțiile operate de intelect și de stările emoționale provenite din expresiile unui limbaj bazat pe percepția vizuală?

Ar mai fi ceva. Cuvintele cu multiple înțelesuri. Particularitatea lor este că ele cresc din organele plantelor de depozitare suculente. Alteori cuvintele de acest fel emit un parfum deosebit, specific florilor pe care le vizitează femela albină *Euglossa Cordata* , descris doar într-un singur mod: AWESOME. Este începutul unei povești fabuloase pe care numai copiii o pot îmbrățișa. Şi astfel, cuvintele scapă de năpasta unor judecăți strâmbe și condamnări fără vinovăție.

De fapt, cuvintele se umplu cu polen numai atunci când încearcă să copuleze cu florile, sau doar vizitând florile de Anacamptis a căror polenizare este asigurată de albinele ce populează o imagine plină de culoare. Iar mesajul unei picturi care surprinde zborul albinelor sună cam așa: "Ferește-te de înțepătura dragostei ! "

Cât de frumos sunt alese cuvintele astea, cu câtă ușurință se combină ele în alcătuirea unui buchet de flori în care se remarcă parfumul iasomiei și delicata prospețime a lăcrimioarei.

Din fericire suntem diferiți, altfel ar fi mare plictiseală. Semenii, îi înțelegem, nu suntem obligați să îi și acceptăm, fiecare rezonează cu ce îi seamănă. Înțelegerea este mai mult decât acceptare, iar dacă accepți ai multe de făcut după aceea. De multe ori oamenii sunt mai frumoși văzuți de la distanță, la fel ca zborul fluturilor, succesul lor având aceeași durată de viață ca cea a reginei albinelor. Ei se hrănesc din cartea cuvintelor cu o ultimă picătură de miere.

Însăși cuvintele pe care le citiți aici sunt îndulcite cu o miere bogată și hrănitoare de rozmarin, dar nu oricine simte gustul mierii, la fel cum nu oricine simte vibrația cuvintelor care tocmai pe mine mă conțin.

Leadership: Poți să surprinzi particularul unei gândiri intelectualiste axată pe cunoașterea realității percepută ca act al existenței cuvintelor într-un univers încercat de voluptatea imaginilor vii?

Natura m-a cuprins aici ca formă indirectă asupra relației dintre spiritualitate, pe de o parte, și materie și formă de de alta. Privind lucrurile în felul acesta ajung să-mi pun întrebări parcă tot mai încuietoare, cuvinte care aduc în atenție acea predilecție a unui personaj notoriu din opera Margueritei Yourcenar pentru tot ce este în perpetuă schimbare:

"Din universul ideilor, Zenon se întorcea în universul mai opac al substanței cuprinse și delimitate în câte o formă. Ghemuit într-un ungher, la el în odaie, își irosea ceasurile de veghe în strădania de a dobândi o concepție mai justă cu privire la raporturile dintre lucruri, sau în meditații neformulate asupra naturii. Corectă astfel acel viciu al gândirii ce constă din a înhăța obiectele, ca să te slujești de ele sau, dimpotrivă, din a le arunca fără să examinezi mai îndeaproape substanța specifică din care sunt făcute."

Spunând acestea vreau să indic un adevăr al Marii Cunoașteri: până ce omul nu-și va conduce cuvintele spre sondarea legăturii dintre fluture și albină, luând în considerare modul lor de comunicare spre a obține o armonie a creației (pe care însuși Creatorul o dorește și o va instaura treptat), nici formele variate ale jocului dialectic nu vor apărea ca necesitate în categoriile frumosului.

Marea cunoaștere se concentrează asupra modalității de transmitere a sentimentelor sau a trăirilor, cu precizarea că orice se vede poate fi o extensie a unui vis, a unei viziuni, a unei contemplări sau a unei dorințe.

Marea cunoaștere are ca prim considerent faptul că totul fi poate fi interpretat diferit în

funcție de percepția vizuală.

Self-Raising Flower este începutul unei schimbări lăuntrice care își are izvorul în cultul naturii, cum ar fi pământul, vântul, apa, lumina solară, etc. Trebuie să învățăm să introducem în lumea noastră lăuntrică orice element al naturii, cu care să comunicăm de-a dreptul, fără învățător și tălmaci, ci doar cu sufletul. Aceasta este baza adevărată a alchimiei ce permite realizarea progresivă a Marii Opere Hermetice.

Chiar acum, drag cititorule, încearcă să renunți la concepte superioare în favoarea unei cercetări mai amănunțite asupra sinelui: ce anume face ca zborul unui fluture să-ți influențeze sufletul?

Ce anume determină vibrația sufletului tău știind că, asemenea unei albine, trebuie să faci 3.000 de zboruri pe zi pentru a aduce în stup 100 g de apă? Cum ai putea exprima acestea în doar câteva cuvinte aflate în strânsă legătură cu mama natură?

Source: https://neculaifantanaru.com/self-raising-flower-II.html